

[Hasle.]

Synspunkt mener jeg, at denne Lovgivning er paakrævet.

Det er nu saa heldigt, at der er forelagt Tinget et overordentlig omfattende Materiale, for at Tinget kan tage sin Beslutning paa det bedst mulige Grundlag, nemlig den Betænkning, der er udarbejdet af den nedsatte Kommission under Forsæde af Departementschef Ulrich i Indenrigsministeriet. Jeg hilser dette Lovudkast og denne Kommissionsbetænkning med Tilfredshed, ikke alene fordi man har formaaet at give en udtømmende Skildring af hele vort Kreditforeningsvæsen — hvilket i sig selv er en fortjenstfuld Handling, og hvis man skal studere det danske Kreditforeningsvæsen nu eller i en overskuelig Fremtid, tror jeg ikke, man kommer uden om denne Kommissionsbetænkning —, men ogsaa fordi man har taget Sagen saa roligt og lidenskabsløst.

Det Lovforslag, som er blevet Resultatet af Kommissionsarbejdet, indbyder nemlig absolut ikke til nogen Ophidselse, hverken til nogen speciel Begejstring over noget nyt eller til det modsatte. Kommissionen har ikke ladet sig lokke til at ville opnaa mere eller mindre epokegørende eller sensationelle Resultater; man har ganske nøgternt gennemgaaet Lovgivningen, teoretisk og praktisk og er endt derved, at i det store og hele er den Kreditforeningslovgivning, som er bygget op siden 1850, tilfredsstillende. Jeg mener, at dette Synspunkt er rigtigt, og jeg glæder mig over, at det har faaet Udtryk baade i Kommissionsbetænkningen og i det forelagte Lovforslag.

Paa en vis Maade maa man altsaa konstatere, at noget stort nyt foreligger der ikke, men der foreligger en jævnt nøgtern Bedømmelse, som man maa være tilfreds med. Hovedprincippet, en af Hovedhjørnenene i hvert Fald, er Bevarelse af Foreningernes Selvstyre, saaledes som dette har udviklet sig siden 1850. Der har ofte fra forskellig Side høvet sig Røster for en anden Ordning, en Ordning, hvorefter Obligationsejerne skulde være de styrende. Jeg finder, at Kommissionen har givet en baade rigtig og interessant Redegørelse for de Grunde, der maa føre til Selvstyre, og som hidtil ogsaa har ført til Selvstyre, en Begrundelse, som jeg kan tiltræde, og som alle interesserede burde gøre sig bekendt med.

Naar man ser bort fra Kodificeringen og spørger: hvad er da det nye, som foreligger fra Kommissionens og fra Ministeriets

Side i Lovforslaget? — saa maa man sige, at det er overordentlig faa og ikke ret indgribende Ting, det drejer sig om her. Dermed være ikke sagt, at mit Parti vil være enig i alt, hvad der foreslaas, jeg vil kun konstatere, at noget Indgreb er der heller ikke her Tale om.

Det er 4 Ting, man foreslaar for at begrænse, om muligt ophæve den Tendens, der enkelte Steder har været hos visse Kreditforeninger til at give for høje Laan. Det første, man dér er faldet over, er Konkurrencen mellem Kreditforeningerne. Jeg maa tilstaa, at nogen større Betydning tillægger jeg nu ikke dette Spørgsmaal, jeg tror, at det er meget lidt, der vil kunne opnaas ad denne Vej, men paa den anden Side, jeg skal ikke have noget imod, at man gør Forsøget. Dog synes jeg, at man maaske burde forelægge Spørgsmaalet for de interesserede Kreditforeninger.

Det andet Punkt, hvor man søger at modvirke denne uheldige Tendens, er, at man gør Direktionen mere uafhængig af Laantagerne ved at bestemme, at den skal ansættes paa ubestemt Tid, og at der skal tillægges den Pensionsret. Hvor megen Grund der nu er til at faa nogen Ændring her, skal jeg lade staa hen. Der kan vist ikke paapeges mere end eet Eksempel paa, at man har forsøgt at true en Direktion; heldigvis fik denne Trusel, som vi alle ved, ingen Indflydelse paa Direktionens Handlemaade. Men det er ikke noget stort Spørgsmaal, jeg skal ikke sætte mig imod det; det kan maaske endda i enkelte Tilfælde og i visse Kreditforeninger faa Betydning.

Det tredje Punkt, man har sat ind over for, er Repræsentantskabets saakaldte administrative Beføjelser, Beføjelser, som i de fleste Kreditforeninger er tillagt Repræsentanterne med Hensyn til Laaneindstilling og Eftersyn af Panterne. Dette foreslaas ophævet med en 10-aarig Overgangsbestemmelse, saaledes at ogsaa nye Repræsentanter, der kommer ind i 10 Aars Perioden, er undtaget fra Bestemmelsen i de 10 Aar. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorfor der efter § 24, 2det Stykke, i Hypotekforeningsforslaget, som paa dette Punkt skulde synes ganske at kunne sidestilles med Kreditforeningerne, gælder en anden Regel, nemlig at denne Indstillingsvirksomhed bibeholdes for alle, der den 1. Januar 1936 fungerer som indstillende Medlemmer af de paagældende Tilsynsraad og Repræsentantskaber. Det forekommer mig uheldigt, at der skal gælde to forskellige Regler paa dette